

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/97/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010104
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713010104.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

L. H.

nar. XX.XX.XXXX v P. V., trvale bytom P. V., M. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/30/2013-49 zo dňa 17.06.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/30/2013-49 zo dňa 17.06.2013 bol obžalovaný L. H. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/87/2010 zo dňa 20.09.2010, právoplatným dňa 13.11.2010 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., hoci bol ako otec L. K., nar. 9. XX. XXXX, povinný prispievať na jej výživu podľa Zákona o rodine a tiež na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 8P/42/2007, zo dňa 12.05.2008, právoplatného dňa 24.5.2008, sumou vo výške 66,39 Eur mesačne, ktoré výživné mal zasielať do 15. dňa v mesiaci vopred matke dieťaťa V. K., bytom P. XXX/XX-XX, P. V. a od nadobudnutia plnoletosti L. K. dňom XX.XX.XXXX priamo L. K., bytom u matky, plneniu vyživovacej povinnosti sa od mesiaca február 2012 úmyselne vyhýbal tým, že nikde riadne nepracoval, nepodnikal, nezaevidoval sa na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica ako uchádzač o zamestnanie, ani nepožiadala tento úrad o poskytnutie dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, na výživu dcéry L. K. v P. V., ani na inom mieste neprispieval, čím mu vznikol za obdobie od februára 2012 do konca mája 2013 vrátane dlh na výživnom vo výške 1.062,60 Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody 12 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení namietal výrok o vine. Priznal, že má zameškanú vyživovaciu povinnosť na dcéru vo výške 1.261,77 €, avšak výživné nemohol platiť, pretože v roku 2013 mal príjem vo výške 250 €. Svoj čin úprimne

oľutoval. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby mu súd uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Obžalovaný L. H. bol pri upovedomovaní o termíne verejného zasadnutia poučený v zmysle § 293 ods. 8 Tr. por. Svoju neúčast' na verejnom zasadnutí dostatočne neospravedlnil a ani písomne nepožiadala, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti. Podľa vyjadrenia jeho ošetrujúcej lekárky U. M. je schopný zúčastniť sa verejného zasadnutia. Preto odvolací súd, keďže mal splnené podmienky, vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa po preskúmaní dôkaznej situácie s týmto stotožnil. Na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia tak jednotlivo, ako aj v celkovom súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Obžalovaný L. H. dlžné výživné uznal, avšak tvrdil, že finančná situácia mu neumožňovala, aby výživné na dcéru platil. Zo spáchanej trestnej činnosti je usvedčovaný okrem svojho doznanie výpoveďou poškodenej V. K., V. L. K., ako aj listinnými dôkazmi, založenými v trestnom spise. Z výpovede poškodenej V. K. vyplýva, že obžalovaný bol povinný prispievať na dcéru výživné po 66,39 €. Dcéra bola na výživu otca odkázaná, nakoľko študovala. Dňom 09.11.2008 dcéra nadobudla plnoletosť a obžalovaný mal výživné platiť dcére, avšak ani tej výživné neplatil. Všetky náklady spojené so štúdiom dcéry hradila sama zo svojho dôchodku a čiastočného príjmu. Z výpovede V. L. K. vyplýva, že študuje na Univerzite v Žiline. Potvrdila, že otec jej mal po plnoletosti platiť výživné, pričom výživné jej neposiela. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením obžalovaného, že mu finančná situácia nedovoľovala prispievať na výživu dcéry. Sám uviedol, že mal príjem 250 €, pričom z tohto príjmu neprispieval ani len minimálnou čiastkou.

Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 8P/42/2007-34 zo dňa 12.05.2008 vyplýva, že obžalovaný bol povinný prispievať na výživu dcéry v sume 2.000,- Sk, t.j. 66,39 €.

Okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení žalovaného skutku, keď konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože najmenej 3 mesiace v období 2 rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by odôvodňovali prípadné zrušenie napadnutého rozsudku. Správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. O osobe obžalovaného mal súd zistené, že bol 5-krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/12/2011 zo dňa 04.04.2011, právoplatným 14.03.2012 na súhrnný trest odňatia slobody jeden rok a 6 mesiacov, so skúšobnou dobou do 26.07.2013, pre majetkový trestný čin. Správne prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti doznanal a túto oľutoval. Pritiažovalo mu podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený. Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, preto správne súd prvého stupňa po vyhodnotení všetkých okolností majúcich význam pre uloženie druhu a výmery trestu, obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienené.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne ho súd prvého stupňa pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.